

МОЛОДІЖНИЙ КОМКОМПАР

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

Рік видання VIII № 122 (822) П'ЯТНИЦЯ, 13 ЖОВТНЯ 1967 РОКУ Ціна 2 коп.

СВЯТО ДРУЖБИ ТРИВАЄ

Трудячі Дніпропетровської, Запорізької, Івано-Франківської та Луганської областей тепло та гостинно зустрічали учасників Декади російської літератури і мистецтва на Україні. Відбулися перші задушевні розмови, виступи членів урядової делегації, творчих колективів і окремих виконавців на підприємствах, в установах та учбових закладах.

11 жовтня члени урядової делегації Російської Федерації — народні артисти СРСР М. І. Царьов і Б. П. Чирков, голова правління Всеросійського хорового товариства, секретар правління Спілки композиторів РРФСР, народний артист РРФСР А. Г. Новиков, учасники Декади російської літератури і мистецтва на Україні побували в гостях у колективу Київської-

(Закінчення на 4-й стор.)

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Як ми вже повідомляли 10 жовтня в Кремлі відкривалась третя сесія Верховної Ради СРСР сьомого скликання.

Затверджено порядок денний сесії:

1. Про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1968 рік і плани розвитку народного господарства СРСР на 1969 і 1970 роки.

2. Про Державний бюджет СРСР на 1968 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1966 рік.

3. Про проект Положення про постійні комісії Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

4. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

5. Про обрання Верховного суду СРСР.

6. Про проект Закону СРСР «Про загальний військовий обов'язок».

Об 11 годині відбулося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

У ложах — глави дипломатичних представництв, акредитовані в СРСР, радянські та іноземні журналісти. На балконах — численні гості.

Тепло зустріли присутні керівники Комуністичної партії і Радянського уряду.

З доповіддю про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1968 рік і плани розвитку народного господарства СРСР на 1969 і 1970 роки виступив голова Держплану СРСР М. К. Байбаков.

Доповідач підкреслив, що за перші два роки п'ятирічки економіка країни розвивалась і розвивається відповідно до Директив ХХІІІ з'їзду партії. Успішно, зокрема, виконується народногосподарський план нинішнього,

ювілейного року Радянської держави. По багатьох основних показниках цей план буде перевиконано.

Головний підємок, відзначив тов. Байбаков, полягає в тому, що завдяки здійсненню економічної політики, виробленої партією після жовтневого Пленуму ЦК КПРС (1964 р.) на основі підвищення рівня господарського керівництва соціалістичним будівництвом, народне господарство набрало за ці роки дальшого могутнього розвитку.

Зросли темпи економічного розвитку країни. Якщо в 1961—1965 рр. середньорічний темп приросту національного доходу становив 5,7 процента, то за 1966—1967 рр. він становитиме 7,2 процента. Відповідно зросли темпи зростання продукції промисловості і сільського господарства, реальних доходів на душу населення і роздрібного товарообороту. Що теж дуже важливо — прискорились темпи підвищення продуктивності праці.

Швидке зростання суспільного виробництва було доброю основою для дальшого поліпшення добробуту народу. Рівень його життя підвищується швидше, ніж це передбачалося у рішеннях ХХІІІ з'їзду партії. За 1966—1967 рр. середньорічний приріст реальних доходів населення становитиме 5,9 процента, а не 5,3 процента, як намічалось з'їздом.

Госгорячи про проекти плану на 1968 рік і плани розвитку народного господарства на 1969 і 1970 роки, доповідач підкреслив, що позитивні підсумки перших двох років п'ятирічки, які були результатом великої політичної і організаторської роботи партії, трудового ентузіазму народу, дали змогу передбачити високі темпи розвитку економіки і зростання рівня життя народу.

Відповідно до Директив ХХІІІ з'їзду партії ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли рішення здійснити ряд нових великих заходів по дальшо-

му підвищенню добробуту радянських людей, схвалених вересневим (1967 р.) Пленумом ЦК КПРС.

У поданих планах передбачено повну реалізацію цих рішень, на що тільки у 1968 році буде витрачено понад 6 мільярдів карбованців. Значне прискорення зростання рівня життя народу — головна особливість плану на 1968 рік і планів на 1969—1970 рр.

Доповідач відзначив, що приріст промислового виробництва у 1968 році намічено в розмірі 8,1 процента. В цілому ж за п'ятиріччя випуск промислової продукції зросте на 53 проценти замість 47—50 процентів, як намічалось Директивами ХХІІІ з'їзду КПРС. Виробництво засобів виробництва (група «А») збільшиться на 55 і засобів споживання (група «Б») на 49 процентів.

В зв'язку з прийнятими рішеннями по підвищенню життєвого рівня народу, що значно збільшує купівельну спроможність

населення, у плані на 1968 рік передбачено дальше прискорення темпів зростання виробництва предметів споживання та перевищення їх над темпами зростання виробництва засобів виробництва: темпи приросту групи «Б» становитимуть 8,6 процента, а групи «А» — 7,9 процента. Це стає можливим завдяки інтенсивнішому використанню нагромадженого виробничого потенціалу, збільшенню виробництва предметів споживання не тільки в легкій і харчовій промисловості, але і в галузях важкої індустрії.

У доповіді підкреслюється, що у промисловості найвищі темпи намічено в тих галузях, які забезпечують технічний прогрес та поліпшення структури виробництва.

У 1968 році буде вироблено 650 млрд. кіловат-годин електроенергії, видобуто 309 млн. тонн нафти і більш як 173 млрд. кубометрів газу,

(Закінчення на 2-й стор.)

МІСТО НЕ СПАЇЮ ні вдень, ні вночі. Місто виривали з рук в руки, як дорогішню шкатулку, банди Махна, Петлюри, Григор'єва. А воно, зголоділе і встраждане, простягло руки до гарячих п'ятикутних зір, пилю проміння шкарубними долонями...

В січні 1920 року ми назавжди взяли його в очі — Олександрію визволила 14 армія під командуванням І. П. Уборевича. В робітничому клубі, що знаходився біля нинішньої школи № 1, відбувся великий вечір. Про міжнародні становище та завдання молоді розповів політпрацівник Рябов.

Того ж дня ми стали першими комсомольцями міста. Ми — це Софія Березовська, Леонід Дмитренко, Олена Гольденберг, Ліза Хуторянська, Люба Юровська... Секретарем осередку обрали Дмитра Ямпольського.

Разом з комуністами ми влялися в загін особливого призначення: в день працювали на відбудові господарства, а

вночі охороняли місто. Але не кожен умів володіти зброєю — доводилось відвідувати спеціальну школу, навчатись військової справи.

Нерідко по тривозі, озброївшись, під командуванням І. Д. Діброви вступали в запеклий бій з куркульськими бандами, відстоювали завоювання наших батьків. Одного разу місто було в облозі кілька днів, поки на допомогу не прийшов бронепоезд з Кременчука.

А потім, як у пісні співається, одер-

Як кувалися ключі?

жали наказ іти на захід. Пішов громити білополяків і наш комсомольський секретар Дмитро. У одному з боїв, коли його взяли в полон, у кишені знайшли комсомольський квиток. Вороги довго знущалися над молодим бійцем, а потім розпеченим залізом випекли очі...

Багато перших комсомольців не повернувся з доріг



тримає наш прапор, трудовими ділами мложить загальні успіхи.

Я кожного дня бачу слюсарів Галилу Горбійчук і Віктора Орлова. Це ж ім одним з перших було присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці. Серцем радію за комсомольсько-молодіжний екіпаж шоферів Юрія Полова і Олексія Романюка. Лише за серпень хлопці вивезли по 3509 і 3413 кубометрів породи при плані 2524 і 2831.

Пріємно передавати таким естафету бойових і трудових перемог.

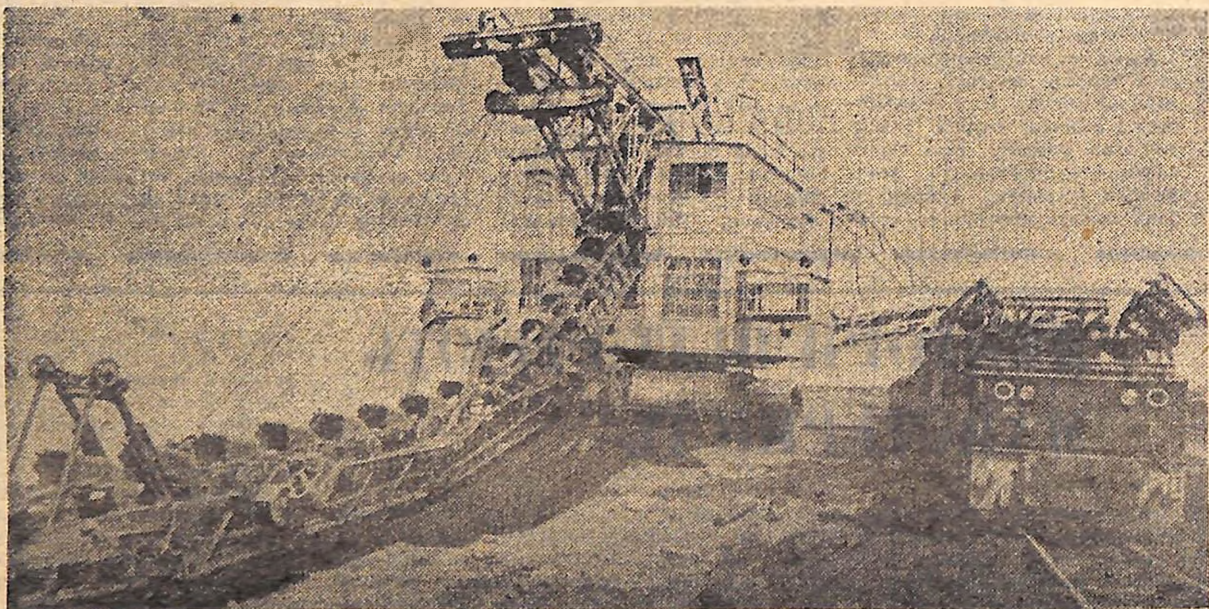
А. ЛЬВОВСЬКИЙ,
член КПРС, один з перших комсомольців.

ОЛЕКСАНДРІЙ КОМСОМОЛЬЦІВ ЖОВТНЕВА ЕСТАФЕТА



Добра слава йде в Олександрію про помічника екскаваторника Івана Гуру.

Йде навантаження вугілля.



ЖОВТНЕВА ЕСТАФЕТА КОМСОМОЛЬЦІВ ОЛЕКСАНДРІЙ

Сесія Верховної Ради СРСР

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

вироблено понад 107 млн. тонн сталі, більш як 85 млн. тонн прокату, понад 42 млн. тонн мінеральних добрив. Промисловість випустила близько 805 тис. автомобілів і 444 тис. тракторів.

Рішення березневого (1965 р.) і травневого (1966 р.) пленумів ЦК КПРС, сказав далі доповідач, створили сприятливі умови для піднесення сільського господарства. Обсяг його валової продукції в 1968 році збільшиться порівняно з очікуваним обсягом цього року на 7,4 процента.

Намічається далі ще зміцнення матеріально-технічної бази сільського господарства. В 1968 році сільське господарство одержить 307 тис. тракторів, 165 тис. вантажних автомобілів, сільськогосподарських машин — на 1,8 млрд. крб., 15 тис. екскаваторів, 11 тис. бульдозерів та багато іншої техніки. Поставка мінеральних добрив досягне 35,2 мільйона тонн. Швидкими темпами нарощуються потужності по виробництву кормових білків і стимулюючих добавок.

Капітальні вкладення в народне господарство за п'ятиріччя становитимуть 303,2 млрд. карбованців, або на 43,2 проц. більше, ніж у попередній п'ятиріччі. У 1968 році в галузі матеріального виробництва передбачається направити 34,4 млрд. кар-

бованців централізованих капітальних вкладень, або на 0,5 проц. більше, ніж у цьому році. Вищі темпи зростання капітальних вкладень передбачаються по найважливіших галузях важкої промисловості, галузях промисловості, безпосередньо зв'язаних з виробництвом товарів народного споживання, і в сільське господарство. Зростає житлове і комунальне будівництво об'єктів освіти, охорони здоров'я, культури і науки.

Спинившись на питаннях підвищення добробуту народу, доповідач повідомив, що середньомісячна заробітна плата робітників і службовців досягне у 1968 році 108,6 крб. і збільшиться порівняно з 1967 р. на 6 проц., а за п'ятиріччя вона підвищиться на 20,5 проц. і становитиме у 1970 р. 115,2 карбованця проти 114,7 карбованця за розрахунками до Директив.

Доповідач потім спинився на розділах народногосподарського плану, які передбачають дальше поліпшення побутового обслуговування населення, розвиток народної освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення, розширення житлового будівництва.

Наприкінці тов. Байбаков заявив:

— Немає сумнівів у тому, що поставлені перед нами ХХІІІ з'їздом КПРС завдання по піднесенні економіки і зростанню життєвого рівня нашого народу будуть успішно перетворені в життя.

Потім з доповіддю про Державний бюджет СРСР на 1968 рік і про виконання Державного бюджету за 1966 рік виступив міністр фінансів СРСР В. Ф. Гарбузов.

Він повідомив, що Державний бюджет на 1968 рік подається по доходах у 123,8 мільярда карбованців, по видатках — 123,5 мільярда карбован-

ців. Порівняно з нинішнім роком доходи бюджету збільшуються на 8,3 мільярда карбованців, а видатки — на 9 мільярдів карбованців.

Переважна частина видатків бюджету направляється на фінансування народного господарства і соціально-культурних заходів. Так, наприклад, на народне господарство передбачено 50,1 мільярда карбованців, на соціально-культурні заходи — 45,3 мільярда карбованців, на оборону — 16,7 мільярда карбованців і на управління — 1,5 мільярда карбованців.

Горде почуття окриленості і ленінська діяльність характеризують атмосферу, що панує у Великому Кремльському палаці. І це зрозуміло. Депутати Верховної Ради зібралися у знаменні дні, коли наша Вітчизна з великим піднесенням готується до великого 50-річчя і з усіх кінців країни надходять радісні звістки про нові звершення радянських людей в ювілейному змаганні. Почуття окриленості викликають і рішення вересневого (1967 р.) пленуму ЦК КПРС, які являють собою новий великий етап на шляху підвищення добробуту радянської людини.

І все це доповнюється тими світлими перспективами, що відкривають наші плани, викладені в доповідях на сесії Верховної Ради.

Обговорення доповіді М. К. Байбакова і В. Ф. Гарбузова почалося 10 жовтня на роздільних засіданнях палат, де з доповідями виступили голови планово-бюджетних комісій. Ради Союзу і Ради Національностей депутати П. Я. Розенко і М. О. Яснов. Від імені планово-бюджетних і галузевих комісій вони запропонували затвердити Державний план розвитку народного господарства на 1968 рік, а також народ-

ногосподарські плани на 1969 і 1970 роки та Державний бюджет на 1968 рік з урахуванням поправок і пропозицій комісії.

Потім на роздільних засіданнях палат почалися дебати.

На засіданні Ради Союзу першим виступив Голова Ради Міністрів Української РСР депутат В. В. Щербинський. Він говорить про соціалістичне змагання, яке широко розгорнулося на Україні на честь 50-річчя Великої Жовтня.

Працівники промисловості республіки достроково виконали програму минулого року і дев'ятимісячне завдання нинішнього, давши додатково на мільярди карбованців промислової продукції. Успішному розвитку промисловості сприяє здійснювана економічна реформа.

Неухильно зростає економіка українських колгоспів і радгоспів. Незважаючи на несприятливі погодні умови у південно-східних областях, в республіці вирощено добрий урожай зернових, соняшнику, цукрових буряків, гречки, рису, овочів, фруктів.

— Всі думки і діла москвичів спрямовані на боротьбу за гідну зустріч 50-річчя Радянської держави, — так почав свій виступ голова Московської Ради депутат В. Ф. Промислов. Він розповів про визначні успіхи московських робітників, інтелігенції, будівельників.

На засіданні Ради Національностей дебати на доповіді відкрив заступник Голови Ради Міністрів РРФСР депутат К. М. Герасимов. Він також почав свій виступ розповіддю про визначні успіхи трудівників Російської Федерації, здобуті на честь великого ювілею. Промисловість Федерації успішно закінчує 1967-й рік. Понад план вона дасть багато вугілля, металу, при-

родного газу, машин, хімічних добрив, товарів народного споживання.

Незважаючи на несприятливі погодні умови в ряді районів РРФСР, понад план в цьому році буде заготовлено значну кількість молока, м'яса, яєць та інших продуктів.

Голова Ради Міністрів Казахської РСР депутат М. Бейсебаєв у своєму виступі, зокрема, розповів про те, з якою великою вдячністю партії трудящі Казахстану зустріли рішення вересневого Пленуму ЦК КПРС про підвищення добробуту народу. На багатолюдних мітингах вони дали слово — працювати ще краще в ім'я процвітання Батьківщини.

11 жовтня на роздільних засіданнях палат тривало обговорення доповіді М. К. Байбакова і В. Ф. Гарбузова.

Як і напередодні, всі промовці одностайно підкреслюють, що подані на розгляд сесії Верховної Ради народногосподарські плани і Державний бюджет являють собою яскраве втілення піклування партії і уряду про подальше процвітання нашої Вітчизни, про зростання її економічної і оборонної могутності, про неухильне підвищення добробуту радянських людей.

Виступи депутатів містять багато конкретних пропозицій державної значимості, критичних зауважень, що стосуються окремих міністерств і центральних відомств.

На засіданнях Ради Союзу і Ради Національностей виступили депутати: Т. Я. Кисельов (Білорусія), В. М. Титов (Казахстан), В. О. Орлова (Ленінград), Т. У. Усубалієв (Киргизія), К. О. Фурцева (міністр культури СРСР), Е. Н. Аліханов (Азербайджан), В. І. Дрозденко (Україна), Й. А. Манюшіс

(Литва), М. М. Мусаханов (Узбекистан), В. П. Рубен (Латвія), О. П. Джордіца (Молдавія) та інші.

На вечірньому засіданні Ради Союзу в обговоренні доповідей взяли участь депутати Ю. П. Плосконенко — сталевар мартенівського цеху Нижньотагільського металургійного комбінату імені В. І. Леніна, І. Г. Кебін — перший секретар ЦК КП Естонії, А. Кахаров — Голова Ради Міністрів Таджикицької РСР, Ф. А. Табеев — перший секретар Татарського обкому КПРС, М. М. Романов — секретар ВЦРПС, Б. Є. Щербина — перший секретар Тюменського обкому КПРС.

На засіданні Ради Національностей в дебатах виступили депутат М. О. Лаврентьев — віце-президент Академії наук СРСР, голова Сибірського відділення Академії наук СРСР (м. Новосибірськ), А. М. Кличев — Голова Президії Верховної Ради Туркменської РСР, Л. А. Костандов — міністр хімічної промисловості СРСР, М. С. Умаханов — Голова Ради Міністрів Дагестанської АРСР, Г. М. Джуссов — перший секретар Південно-Осетинського обкому КП Грузії, О. П. Клямков — голова правління Центроспілки, М. К. Мендуме — Голова Ради Міністрів Тувинської АРСР, О. Б. Очіров — директор радгоспу «40 років ВЛКСМ» Приютненського району Калмицької АРСР.

Після виступів цих депутатів обговорення доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держплану СРСР, депутата М. К. Байбакова і міністра фінансів СРСР, депутата В. Ф. Гарбузова закінчилося.

12 жовтня сесія Верховної Ради СРСР продовжувала свою роботу. (ТАРС.)

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Той лист попав до рук Віктора Чернявського зовсім випадково, хто його написав, хлопець так і не знає. Але поживілий аркуш паперу, списаний нерозбірливим почерком, збенетжив: «Хлопче, завтра мене повинні приймати в комсомол, а сьогодні йду виконувати завдання, з якого, мабуть, не повернусь. Смерті я не боюсь, але загинути хотів комсомольцем...» Не раз спливали на думку комсомольського секретаря ті слова невідомого солдата, звернені, можливо, до нього чи до Василя Олійника, до Миколи Столяра чи Володимира Чайки... Ось зараз вони сидять в святково прибраній залі і, мабуть, заздять тим, хто ходив у атаку, хто в сорокаградусні морози зводив Комсомольськ-на-Амурі.

Сюди, до клубу, криничуватці зібралися на свої звітновибірні збори. Тут знаходяться і вожаки молоді з усіх колгоспів району. Біля серця кожного — червонясті революційні паспорти. А коли до залу вносять знамено, всі вста-

КВІТИ і нудьга

ють, щоб віддати шану червоній славі наших батьків.

Так розпочалися звітновибірні збори в колгоспі «Дружба» Компаніївського району. Хлопці і дівчата прийшли на них, щоб звітувати про свої трудові здобутки, про те, що зроблено вже ними і що треба зробити. Один за одним піднімаються на трибуну комсомольці, згадують про свої добрі справи: як дбали про дохідний урожай ювілейного року і високі надії молока, як хвилювались, щоб вибороти першість у змаганні, які віддавали свій вільний час громадській роботі. Тож і слава добра йшла по селу про комсомольців Павла Красношока, Миколу Стоноженку, Любу Лалшину, Надію Юрченко...

Це вони турбувались про красу рідного села; впорядковуючи під час недільників його вулиці, це вони поспішали до світлами на поля і ферми, щоб помножити достатки артілі. А вечорами голос молодих дзвенів у залах Криничуватського і Нецаївського сільських клубів, на спортивних майданчиках.

Про плюси і мінуси в роботі первинної організації запально говорять Галина Перепеліца, Павло Красношук, Світлана Єлисеєва, Люба Гудзь. До їх голосу уважно дослухались секретар парткому колгоспу Анатолій Жученко та перший секретар райкому комсомолу Адам Коротченко, які запрошені на збори. Товариші заважають, що серед молодих виробничників ще рідко підво-

дяться підсумки змагання, не вручаються грамоти і премії кращим, колгоспні спортсмени ніяк не можуть дістати футбольної форми.

Хлопці і дівчата говорять гаряче, бо знають, що їхні пропозиції будуть враховані.

А потім під звуки горна і барабана прийшли вітати комсомольців піонери Криничуватської восьмирічної школи. Вони дарують своїм старшим товаришам букети яскравих осінніх квітів. Пройдуть роки, і червоногалстучне плем'я теж ввіллється до лав Ленінського комсомолу, бо вже сьогодні вони бачать добрі діла комсомольців, беруть з них приклад. Проведення зборів в урочистій і разом з тим, безпосередній, теплій обстановці залишає добрий слід в серцях комсомольців, надає наснаги для праці.

А ось в комсомольській організації колгоспу імені Кірова про цю істину забули. І тому замість квітів і дзвінкоголосся до приміщення Червоновершського клубу завітала нудьга. На темному подвір'ї чути:

— Хоч би баян загомонів. Після довгих розшуків знайшли клубний баян. Але він поламаний. Внесли радіолау — звуку майже не чути. Аж потім хтось з дому приніс гармонію. Збори розпочались на годину пізніше призначеного часу. Але дехто з комсомольців не зміг витримати «великих мук» секретаря комітету Василя Сподарника, який невиразно і нудно читав доповідь, і вийшов з приміщення.

Закінчилися збори так же безлико, як і почалися. І причиною тому — безініціативність членів комітету, які не шукають змістовних і цікавих форм проведення зборів. Ось і ці збори йшли без перерви протягом трьох годин. Очевидно, комітетчики відлучали, що під час перерви молодь не хотіла б повертатись до залу, де збори проходились лише для того, щоб виконати статутну вимогу.

П. ОЛІЙНИК,
В. СТЕПНЯК.

Компаніївський район.

ЛЕКТОРИ ВІДТОЧУЮТЬ МАЙСТЕРНІСТЬ

Вже сім років при Кіровоградському педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна працює школа молодого лектора. Її факультети марксизму-ленінізму, комуністичного виховання, літератури і мистецтва та інші щорічно закінчують біль-

ше сотні молодих людей. Консультанти — найбільш досвідчені лектори.

В школі нагромаджено чималий досвід. Ним і поділявся кандидат філософських наук, голова бюро первинної організації товариства «Знання» педаго-

гічного інституту Г. Я. Макогон на обласній нараді голів бюро первинних організацій товариства «Знання», секретарів комітетів комсомолу вищих і середніх навчальних закладів та відповідальних секретарів міських і районних організацій товариства.

Досвідом роботи шкіл молодого лектора поділялися також відповідальний секретар Олександрійської міської організації товариства «Знання» А. Д. Дегтяров, секретар Олександрійського міського комсомолу С. С. Компанієць та ін.

Це, безсумнівно, була дуже корисна нарада. Майстри публічного виступу не тільки обмінялися досвідом, а й заговорили увагу на недоліках. Зокрема, йшлося про те, що міськомни, райкоми комсомолу, комсомольські комітети підприємств і організацій ще недостатньо контролюють роботу молодих лекторів, мало їм допомагають.

Н. РИБАЛІКО,
член бюро обласної комісії по пропаганді знань серед молоді.

ВИЛІТАЛО ОРЛЯТКО В ГРОЗУ...

Я подовгу стою біля цього стенду, подовгу вдивляюся в мене обличчя і запитує себе: «А як би я зробив на його місці, коли б я був таким же орляком і щоб мене застала у полі така ж люта гроза?»

«На мою місці кожен зробив би так само, — каже молодим очима Петро Дехтяр. — Хіба ти не пам'ятаєш Валю Котика чи Васию Коробка?»

«Так, я їх пам'ятаю, — відказую юнакові на фотографії. — Але про тебе я знаю так мало. Та хіба лише я? Розкажи своїм ровесникам, друже, про ту страшну ніч, про мужність, що вела тебе до світлого обрію».

«Мужність... У свої шістнадцять років я цим словом нагороджував тільки великих людей, а чи мав я її — не мені судити. Ми збирались таємно у мене на квартирі (мати дні і ночі пропадала в лікарні) — я, Михайло Олєфренко, Сашко Шакало, Василь Куніцький,

розробляли плани помсти ворогові. Мені до- ручили знищити склад пального, що стояв на станції. Темної ночі, не без страху, я під- повз, відкрив кран — і до ранку цистерна стала сухою...

А потім нам прийшла думка перервати зв'язок фашистського штабу. Добрались до Ко- ристівки і там «кусачками» перерізували кабель. Хотілось більшого. А більше було в парти- занському загоні Діборон, з яким ми незабаром зв'язались. Ми доставляли в загін зброю, продукти, медикаменти.

Мано, мамой! Ти розуміла мене з півслова, ти приносила додому ліки і бинти і ніби за- бувала про них.

Та гітлерівці незабаром потрапили на наш слід. Були арештовані Михайло і Сашко, а мені вдалося сховатися в Чорному лісі.

Потім була радість зустрічі з визволителями. Мені пропонували працювати шофером. «А хто ж добиватиме ворога?» — запитав я. І на- кинув на плечі солдатську шинелю.

Були бої. Багато боїв. І в одному з них на Устинівщині, коли я йшов в атаку, райдуга заграли перед очима, вдарили салютами пе- ремоги проліски з талого снігу. Ти любиш проліски?»

«Так, я люблю проліски, — відповідаю йо- му. — Їх любить увесь провулок, що носить твоє ім'я, Петре. Їх люблять учні школи № 3, в якій і ти вчився, про що нагадує нам мемо- ріальна дошка, встановлена на ній».

В. КОХАН, краєзнавець.



— Який подарунок ювілеєві Жовтня готуєш, Віро? — допитується майстер електроцеху Галина Гаврюшешська у своєї подруги Віри Денисової. Фото А. БОНКА.

Я НОВАЧОК. Знаю завод всього два місяці. Зрозуміло, чому поспішаю до дошки оголошень. Уже побував на багатьох виробничих нарадах, гуртках, секціях.

Вчора прочитав оголошення про засідання ради молодих спеціалістів — вирішив не пропустити. Я вже знав про раціоналізаторів заводу підйомно-транспортного обладнання — у коридорі висить величезна дошка з їхніми портретами, рацпропозиціями. Але те, що я побачив, — здивувало: в аудиторії сиділо понад півсотні чоловік. Я познайомився з кількома хлопцями творчої думки і хочу про них розпо- вісти.

В ЖЕ ПОРА монтувати крано- вий візок, а робітники все ще носяться з листами металу,

креслять їх крейдою, щось підраховують. А як ти його бу- деш монтувати, коли треба по- різати, а потім зварити кожен вертикальний і горизонтальний стик та ще й витратити на це десятки електродів? Після такої операції цех завжди завале- ний брухтом.

Микола Півень годинами простоював біля робітників, сумно хитав головою. Ночами схилявся над листом ватману, креслив, підраховував. А че- рез деякий час прийшов до головного інженера Миколи Федоровича Садовника, по- казав своє мудрування.

Тепер усе це здається дуже простим: раціоналізатор за- пропонував монтаж візка з ме- талу гнутого профілю. Це на- багато прискорило і здешеви- ло роботу: річний економіч- ний ефект Миколиної рацпро- позиції становить 1840 карбо-

АРХІМЕДИ З ПІДЙОМНО-ТРАНСПОРТНОГО

ванців плюс 13 тонн зеконо- мленого металу.

ЩОЙНО розпочали у ванні гартування коліс, раптом тривога: припинилась подача води. А розпечені до червоно- го колеса продовжують надхо- дити з цеху... Ця проблема не раз виводила виробництво з потрібного ритму на довгі го- дини.

Задумувався над цим і Пе- тро Переухенко — молодий конструктор, що працює у від- ділі головного механіка. Якось він проходив повз пожежну службу і звернув увагу на ре- зервуар, наповнений водою. «Добре було б використовувати для гартування коліс вну- трі заводські запаси води, — подумав він. — Але для цього треба провести водопровідну магістраль».

Наполегливі пошуки Петра увінчалися успіхом. За його схемою незабаром провели труби. Тепер складний процес гартування коліс не зупиняє примхи водопостачання.

Коли взялися за підрахун- ки — трохи не підкидали Пе- реухенка: це ж 1736 карбован- ців економія на рік!

ТРОЛЕЙНІ площадки кранів. Хто хоч раз бачив, як вони

монтуються, той уявляє собі всю складність цієї роботи. Ли- сти металу, довге і затяжне зварювання.

Цю складну справу вирішив розв'язати Володимир Апосто- лов. Як і його товариш Мико- ла Півень, молодий інженер запропонував виготовляти су- щільнометалеві площадки гнут- тям. Бухгалтерія теж вияви- лась на стороні творчої дум- ки — в річному підсумку — 1700 карбованців зекономле- ними, плюс 12 тонн металу і 1073 кілограми електродів.

Я розповів вам лише про три зблиски думки. А їх на за- воді — десятки. Буду регуляр- но відвідувати засідання ради молодих спеціалістів, бо вірю, що на заводі повинен народи- тися і тисяча перший зблиск.

М. СОЛОДЧЕНКО.

ЛАВА давалася важко. З породи протікала вода, холодним лезом повзла по касках, поспішала за ко- мір — зігрітись. Транспортер надто часто зупинявся, доводилось раз у раз бігати, вивіснити причину, і від цього Олександр зарані відчув утому. Здавалось, навіть шахтарська лам- почка стала тьмяно горіти.

Сонячна династія

— А ти знаєш, звідки походять твоє прізвище? — несподівано почув біля себе голос бригадира Андрія Гніпен- ка. — Хлопці кажуть, що воно озна- чає «сонячний».

... І уявився Олександрові 1933 рік. Стара, задимлена шахта. Ідуть по землі санки, навантажені вугіллям, а молодий Максим Унтілов підганяє ко- ней. Вію і вію — від лави аж до ствола. Потім бачить він батька уже лампоносом. У руках — десяток тьмянних світильників, а молодий ву-

гільник роздає їх товаришам урочис- то і обережно, ніби справжні сонця.

Незабаром став працювати павло- ловідбійником, забрав на шахту і дружину Ольгу. Як потрібне було вугілля у ті післявоєнні роки, щоб за- днімла теплоелектроцентрально, щоб спалахнули лампочки на шахті і в кожній оселі! І Максим Андрійович,

це знаючи втомив, спускався в забій, а коли виходив — руки тиснули то- вариші: норму було перевиконано.

Пам'ятає Сашко, як одного повоєн- ного дня повернувся батько додому веселий і щасливий. Вийняв з кишені коробочку і показав синам. Ті так і застигли: їх освітлю дивовижне про- міння ордена Червоного Трудового Прапора. І ще чули снини, як назива- ли товариші батька почесним шахта- рем — йому було присвоєно це ви- соке звання.

— Не шукайте, снини, і ти, дочко, кривих стежин у житті, — сказав старий шахтар, коли його урочисто провели на пенсію. — Он пряма і па- дійна дорога до шахти, яку я вто- птав за 30 років.

... Від рудої зливи вуґілля аж захли- нається транспортер. Згадка про бать- ка освітлю Олександра якимось вну- трішнім світлом. Він пам'ятає поздо- ровлення, які одержував, коли пере- виконував норму — тоді на шахту прийшла молодіжна естафета, присвя- чена 50-річчю Радянської влади. І за- раз він не підводить батька.

Кожного ранку виходить із дому з братом Миколою та сестрою Оль- гою — ті працюють на шахті 3-біс. І кожного ранку чує вслід: династія Унтілових йде на штурм підземних променів.

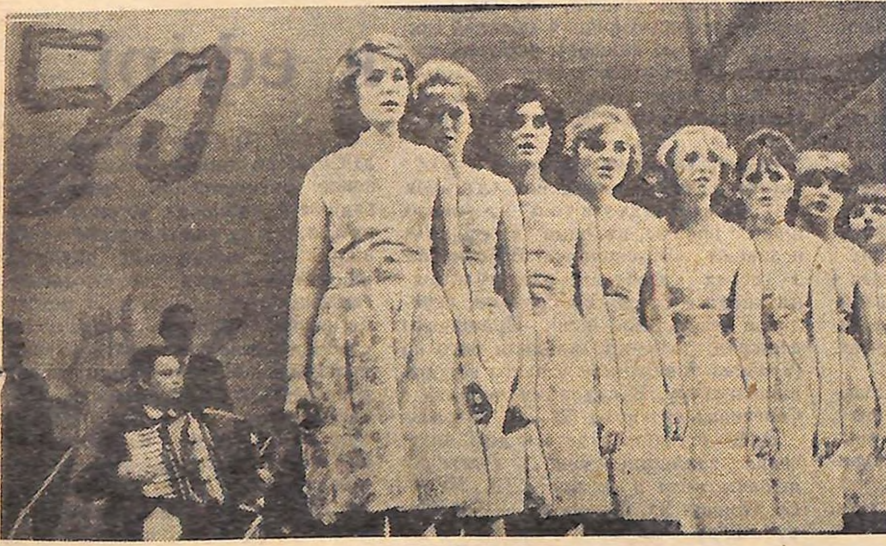
Може, й справді прізвище Унтілов означає «сонячний»?

М. ЯРМОЛЕНКО, секретар комітету комсомолу шахти 2-3.



Про шастя жовтневе спі- вають дівчата — учасниці естрадного ансамблю Бу- дини у культурі СГУР. Фото А. БОЙКА.

А у нас новосілля! Фото Г. ТАНСЬКОГО.



ЕТАНИ ТВОБІ ДОБЛЕСТІ

● В 1947 році на підприємствах міста працювало 305 молодих передовиків ви- робництва. Комсомольська бригада Галини Петіної виконувала місячні завдання на 200—250 процентів. Того ж року на урочистому пленумі міському ЛКСМУ комсомольській організації було вручено Червоний прапор ЦК ВЛКСМ за успіхи у відбудові народного господарства.

● 1967 рік. Секретар міському комсомолу Ігор Урицький та машиніст елек- трозова Микола Крямський нагороджені почесним значком «Шахтарська слава».

З МІСТОВНЕ життя в на- шій понерії. Загоні юних артилеристів, піхотинців, зв'язківців, льотчиків, при- кордонників виборюють пер- шість у навчанні й веселому дозвіллі. За допомогою на- ших шефів — воїнів ми про- вели військову гру саме в то- му лісі, де в грізні роки війни партизани громили ненависно- го ворога. Десь тут загинули, не вилавши фашистам таєм- ниці, молоді брати Маркита- йн — Юра і Толя. Зворушли- вою була наша зустріч з їх матір'ю.

Хай завжди буде сонце, хай ніколи не повторяться стра- хіття війни — про це співали діти у військовому госпіталі. У відповідь чули від усіх лю- дей слова подяки за чудо- дійні дитячі пісні — цей мо- ральний еліксир бадьорості.

Багато радості приносять дівчорі листи від Валентини Терешкової, Олексія Ма- ресева, випускника нашої школи, Героя Радянсько- го Союзу Михайла Голчара, від ровесників з інших рес- публік і соціалістичних країн. Саме це листування підказа-

ло нам ідею: а чому б не про- вести зліт дружби. Приїдуть на нього обов'язково і понер- ські делегатиції з братніх рес- публік.

Цікавим обіцяє бути також свято нашої вулиці, яке ми

вувеш. Але, як зазв'язав наш конкурс, як сколихнув піч ди- тачі душі, коли загони про- йшли урочистим маршем з пісню. В жорі були запро- шені заслужені люди, орде- ноносці.

НЕ ВТОМАЮЙТЕСЬ ШУКАТИ

Лист до редакції

присвячуємо славному Жовт- ню. Учні знайомляться з ус- ма мешканцями вулиці, ви- вчають їх ратні й трудові звершення. А потім у школі для всіх жителів відбується вечір. В його програмі — пісні, вірші, розповіді про славних більшовиків-ленінців, зокрема про Володарського, ім'ям якого зветься вулиця.

Плем'я понерське любить живу ініціативу, хорошу ви- гадку. Ось хоч би ті самі кон- курси на кращі заговори кон- церти. Проводяться вони час- то, і цим вже нікого не зди-

Отже, необхідний творчий пошук. Тож і корисно було б на сторінках нашої молодіж- ної газети почути думки ко- лег про їх знахідки, успіхи, про переборення інертності в роботі з понерами.

М. ФЕДОРОВА, старша піонервожата школи № 11.
м. Кіровоград.

СВЯТО ДРУЖБИ ТРИВАЄ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Комсомольської ГЕС. За старовинним звичаєм посланцям Росії господарі піднесли хліб-сіль, вручили букети яскравих осінніх квітів.

У Палаці культури гідробудівників відбувся мітинг. Його відкрив секретар партійного комітету М. П. Величко.

Начальник ордена Трудового Червоного Прапора управління будівництва «Кременчукгесбуду», заслужений будівельник Української РСР Г. І. Строков, комсорг управління основних споруд І. І. Гнапов у своїх виступах говорили про те, що Київську-Комсомольську ГЕС будували представники 26 національностей нашої неосянної Батьківщини. Понад 500 підприємств Російської Федерації поставляли будівельникам необхідні матеріали й устаткування. Нині на комунізм вже працює 14 капсульних агрегатів з 20. Гідроелектростанція дала народному господарству понад мільярд кіловат-годин електроенергії.

Від імені гідробудівників промовці щиро вітали посланців російського народу, бажали учасникам Декади нових творчих успіхів.

Про дружбу й братерство російського та українського, всіх народів СРСР, про їх тісні культурні зв'язки говорили на мітингу народний артист СРСР М. І. Царьов, заслужена артистка РРФСР І. В. Макарова, поети Єгор Ісаєв і Давид Кугультинов.

Господарі й гості обмінялися пам'ятними сувенірами.

Після мітингу члени урядової делегації та учасники Декади російської літератури і мистецтва на Україні оглянули Київську-Комсомольську ГЕС.

На закінчення цієї пам'ятної зустрічі в Палаці культури гідробудівників відбувся концерт майстрів мистецтва і колективів художньої самодіяльності Російської Федерації.

Учора в Жовтневому Палаці культури відкрилась виставка художньої фотографії майстрів Російської Федерації «Росія — родина моя». На ній представлено 50 знімків різних років, створених фотокореспондентами-професіоналами. Більшість робіт присвячена вождеві революції В. І. Леніну. Привертають увагу фотографії В. Єгорова «Ленін на III конгресі Комінтерну» і «Ленін на закладанні пам'ятника «Визволенна праця», П. Бальтерманця «В музеї Леніна», В. Гостева «Ленін. 1919 рік». На багатьох знімках зображено видатних діячів науки і культури Росії. Майстерно виконано фотопортрети президента Академії наук СРСР М. Келдиша, скульптора С. Коненкова, поета верові В. Маяковського, письменника К. Паустовського та інших. В експозиції широко представлено тему космосу.

Роботи фотомайстрів Російської Федерації відтворюють документальну картину багатогранного життя братньої республіки. В них розповідається про радянських людей, їх працю і відпочинок. На виставці побували перші відвідувачі.

ЧЕРНІВЦІ, 11 жовтня. (РАТАУ). Як найдорожчих і найближчих друзів приймав колектив швейного об'єднання «Трембіта» учасників Декади російської літератури і мистецтва на Україні.

На мітингу, який відбувся в клубі об'єднання, російських братів сердечно вітала ударник комуністичної праці Л. Гуліна.

Заслужений артист РРФСР В. Шубарін у своєму виступі подякував швейникам за теплий прийом, побажав їм нових успіхів у праці на благо Батьківщини.

Ця радісна зустріч закінчилася концертом майстрів мистецтва.

Група працівників кіно побувала в гостях у трудівників колгоспу імені Суворова.

Відбулася також зустріч письменників, композиторів, художників з творчою інтелігенцією Буковини.

ДОНЕЦЬК, 11 жовтня. (РАТАУ). Чотири дні посланці Росії знайомилися з містами і селами області, показували доблесцям все краще, що народилося у передювілейні дні в творчих організаціях Москви і Свердловська, Пермі й Калініна, в автономних республіках багатонаціональної Російської Федерації.

Гості побували на передових вугільних підприємствах Донецька і Макіївки, на Ждановському металургійному заводі імені Ілліча, в колгоспі «Росія» Волноваського району, зустрілися з машинобудівниками Краматорська і Горлівки. В театрах і робітничих палацах культури вони дали близько двадцяти концертів, брали участь у виставах донецької опери і ввечорах симфонічної музики в обласній філармонії.

В Донецьку пройшли цікаві зустрічі російських діячів мистецтва з місцевими художниками, письменниками, журналістами.

(РАТАУ).



В боротьбі за м'яч. Фото В. ПЕТРОВА.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

В Новомосковську (Дніпропетровська область) відбувся фінал республіканського профспілково-комсомольського кросу. Команда нашої області зайняла шістнадцяте місце з двадцяти п'яти. Олександрійська спортсменка В. Пилипенко в забігу на 2 тисячі метрів, в якому взяло участь 40 кросменок, була чотирнадцятою. Її земляк М. Жеребятєв на дистанції у 8 тисяч метрів прийшов на фініш двадцять п'ятим, залишивши позаду ще стільки ж суперників.

В. ТАРАСЕНКО.

ФІНАЛ КРОСУ

Обласна рада Союзу спортивних товариств і організацій 15 жовтня на трасі Знам'янського лісу проводить фінал традиційного легкоатлетичного кросу на приз газети «Правда», присвячений 50-річчю Великого Жовтня. В фіналі кросу братимуть участь збірні команди районів і міст області. В програмі: біг на 1, 3, 5 кілометрів. Організаційний комітет по проведенню кросу нагороджує команду-переможця перехідним кубком і дипломом.

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ, головний суддя кросу, суддя республіканської категорії.

БАГАТЬОМ радіолюбителям знайоме хвилювання, коли, настроївшись на відповідну хвилю, чекаєш відповіді від колеги. Десь за багато кілометрів він відшукує в ефірі шляхи для зустрічі з тобою. І ось уже чути в навушниках голос далекого друга.

Десятки юнаків і дівчат, які відвідують радіоклуби ДТСААФ, можуть розповісти про цікаві зустрічі в ефірі. Вони з гордістю покажуть радіоприймачі, змонтовані їх руками. Заняття в гуртках радіоаматори поєднують з роботою на підприємствах і в колгоспах в навчанням у школах і вузах. Хтозна, може, згодом захоплення радіотехнікою переросте в спеціалізацію, стане основною професією?

Та інколи зустрічаються радіолюбители, якщо їх можна так назвати, іншого гатунку. Наче кроки, вони закриваються в комірниках і вилітовують в ефір непотріб: «Драконів», «Венерів» та інші, з дозволу сказати, позивів, засмічують ефір, створюючи перешкоди для роботи радіостанцій. Молодички, з вуст яких злетіло неприємне слово на вулиці, караю-

ться законом. Радіохулігани набагато небезпечніші. Хай це збагнуть М. Федорченко, який мешкає в Кременесі по вулиці Леніна, 34, (до речі, цей дев'ятнадцятирічний «вільний син ефіру» ніде не працює), робітник одного з підприємств цього ж міста М. Кириленко, учень 10-го класу Олександрійської СШ № 14 А. Меліков.

Багато «королів» ефіру є і в обласному центрі. Серед них Серганов Б. Г. Двадцятидвохлітній здоровило ніде не працює, виходив в ефір під лозинним «Винишувач». В розмовах з своїми друзями-радіохуліганом кидався брудними словами, передавав непристойні пісні. Працівники держрадіоінспекції захопили його на гарячому й вилучили у нього всю радіоапаратуру. В судовому порядку з Серганова стягнуто 50 крб. штрафу.

Добряче запам'ятається день вилучення радіоапаратури і стягнення штрафу учню 9 класу СШ № 11 О. Шокіну, Ю. Сидорову — робітнику заводу «Червопа зірка», учню профтехучилища № 9. А. Кваші, Ж. Суусу, який виходив в ефір під прізвиськом «Чорна пантера».



ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 13 жовтня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Хто може — хай відає більше». (Кіровоград). 11.20 — Художній фільм «Гранатовий браслет». (Кіровоград). 16.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Програма Пермської студії телебачення. 20.00 — Естафета новин. (М). Декада російської літератури і мистецтва на Україні. 21.00 — Кошерт Державного російського народного хору імені П'ятницького. (К). 21.50 — Оголошення. (Кіровоград). 21.55 — Художній фільм «Гранатовий браслет». (Кіровоград). Друга програма. 11.00 — Кінопрограма. (Дніпропетровськ). 21.00 — Спектакль. (Дніпропетровськ). 23.00 — Щоденник. (К).

СУБОТА, 14 жовтня. Перша програма. 10.00 — Гімнастика для всіх. (М). 10.30 — «Подорож Буратино та його друзів». (Свердловськ). 11.25 — «Мимо вікон ідуть поїзди». (Кіровоград). 14.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 16.00 — Теленовини. (М). 16.15 — «Народний музей «За владу Рад». (Тбілісі). 16.45 — Наша армія. (К). 16.50 — «Легенбо-жа». Мультифільм. (К). 17.00 — Клуб кіномандрівників. (М). 18.00 — Телевізійні кіоски. (К). 18.20 — «Радіо», пропонуємо, повідомляємо». (К). 18.45 — Літопис ільвіку. «Рік 1945-й». Телефільм. (М). 19.45 — Пошта «Голубого вогника». Програма за завдання глядачів. (М). 20.30 — Теленовини. (М). 21.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Кошерт Уральського народного хору. (Донецьк). 22.10 — Художній фільм «Мимо вікон ідуть поїзди». (Кіровоград). Друга програма. 11.00 — Для школярів. «Люди дівинської гвардії». (Мінськ). 11.30 — Для дошкільників і молодших школярів. «Подаруйки друзів». Ляльковий телеспектакль. (М). 12.00 — Для школярів. «По залах музею Бахрушине». (М). 12.30 — «Самовісти». Телевізійний альманах. (М). 15.05 — Фільм для дітей. (Дніпропетровськ). 15.35 — «Мандрівка в країну музичних інструментів». (Дніпропетровськ). 16.15 — Народний музей «За владу Рад». (Тбілісі). 16.45 — «Героїчний шлях боротьби і творення». (М). 22.10 — Кінопрограма. (М). 23.20 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К).

НЕДІЛЯ, 15 жовтня. Перша програма. 14.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 15.30 — «ТЕК-67». (К). 16.00 — Музичний кіоск. (М). 16.25 — Сьогодні — День працівника харчової промисловості. (К). 16.55 — Футбол. Австрія — СРСР. В перерві — теленовини. (М). 18.45 — Телегачок. (К). 19.00 — Урочисте закриття і заключний концерт Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 22.00 — «Світло за шторами». Художній фільм. (К). 23.20 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К). Друга програма. 19.00 — Урочисте закриття і заключний концерт Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 22.00 — Художній фільм «Зимовий раінок».

НЕДІЛЯ, 15 жовтня. Перша програма. 14.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 15.30 — «ТЕК-67». (К). 16.00 — Музичний кіоск. (М). 16.25 — Сьогодні — День працівника харчової промисловості. (К). 16.55 — Футбол. Австрія — СРСР. В перерві — теленовини. (М). 18.45 — Телегачок. (К). 19.00 — Урочисте закриття і заключний концерт Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 22.00 — «Світло за шторами». Художній фільм. (К). 23.20 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К). Друга програма. 19.00 — Урочисте закриття і заключний концерт Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 22.00 — Художній фільм «Зимовий раінок».

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

П'ЯТНИЦЯ, 13 жовтня. 11.00 Кінопрограма. 15.30 — Дніпропетровські новини. 16.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Програма Пермської студії телебачення. (К). 20.00 — Естафета новин. (М). 21.00 — Спектакль. 23.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К). 23.10 — Кошерт.

СУБОТА, 14 жовтня. 11.00 — Кінопрограма. 15.05 — Фільм для дітей. 15.35 — «Мандрівка в країну музичних інструментів». 16.15 — «Народний музей «За владу Рад». (Тбілісі). 16.45 — «Героїчний шлях боротьби і творення». (М). 17.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — Міжнародна програма. (М). 18.30 — «Музичний кіоск». (М). 18.45 — Літопис ільвіку. «Рік 1945-й». Телефільм. (М). 19.45 — Пошта «Голубого вогника». (М). 21.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Співає Уральський народний хор. (Донецьк). 22.10 — Кінопрограма. (М). 23.20 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К).

НЕДІЛЯ, 15 жовтня. 8.00 — Програма навчального телебачення. 10.00 — «Будильник». (М). 15.30 — Сьогодні — День працівників харчової промисловості. (М). 16.00 — «Музичний кіоск». (М). 16.25 — Кошерт ліричної пісні. (М). 16.55 — Футбол. Австрія — СРСР. 19.00 — Урочисте закриття і заключний концерт Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 23.20 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 13 жовтня. 10.30 — Художній фільм «Петро 12. 16.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Програма Пермської студії телебачення. (К). 20.00 — Естафета новин. (М). 21.00 — Актуальний екран. 21.30 — В. Криштофов. «Цигани». Спектакль. 23.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К).

СУБОТА, 14 жовтня. 15.35 — Передача з Одеси. 16.15 — «Народний музей «За владу Рад». (Тбілісі). 16.45 — Кінохроніка. 17.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — Міжнародна програма. (М). 18.30 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Маяк засвічують люди». 18.45 — Літопис ільвіку. «Рік 1945-й». Телефільм. (М). 19.45 — Пошта «Голубого вогника». (М). 20.30 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Співає Уральський народний хор. (Донецьк). 22.10 — Кінопрограма. (М). 23.20 — Декада російської літератури і мистецтва на Україні. Щоденник. (К).

НЕДІЛЯ, 15 жовтня. 8.00 — Передача з Одеси. 10.00 — «Будильник». (М). 10.30 — Літвійська мова для малечі. 11.00 — Передача з Одеси. 12.00 — «У світі мистецтва». (Вільнюс). 14.30 — Передача з Одеси. 15.30 — Сьогодні — День працівників харчової промисловості. (М). 16.00 — «Музичний кіоск». (М). 16.25 — Кошерт ліричної пісні. (М). 16.55 — Футбол. Австрія — СРСР. 19.00 — Урочисте закриття і заключний концерт Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 22.00 — Художній фільм «Зимовий раінок».

Сміття в ефірі

В Указі Президії Верховної Ради УРСР «Про відповідальність за незаконне виготовлення і використання радіопередавальних установок говориться, що за радіохуліганство відповідають не тільки самі радіохулігани, а й їх батьки, комсомольські організації, громадськість. З метою поліпшення боротьби з радіохуліганством держінспекція радіозв'язку Кіровоградської області надіслала Кіровоградському міськомові ЛКСМУ прохання вжити заходи щодо радіохуліганів у місті Кіровограді. Щевлітку йому було вручено список «королів» ефіру, на яких треба було б подіяти силою комсомольського колективу. Та ніякої відповіді не одержано.

Листа з проханням розглянути на зборах поведінку студента — радіохулігана В. Федорчука було надіслано і ректору філіалу Полтавського політехнічного інституту в місті Кременесі тов. Маслову. Але цей лист, мабуть, так і залишився в століку ректора.

О. КОНСТЯНТИНОВ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

МОЛОДОЙ КОМУНАР — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

ПОГОДА
13 жовтня на території області та міста передбачається мінлива хмарність. Вранці місцями туман, мряка.
Вітер південно-західний, помірний.
Температура повітря по області 12 — 17, по місту — 14 — 16 градусів.